12/04/2023

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Κορίνθου για το Πάσχα – Η έννοια της ζώσας πίστης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στην έννοια της ζώσας πίστης, η οποία αποδεικνύεται με έργα, αναφέρθηκε ο Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους κ. Διονύσιος στην ποιμαντορική εγκύκλιό του για το Πάσχα 2023.

*"Η **τραγικότητα του «άρρωστου» ανθρώπου** που στηρίζει τις ελπίδες της λύτρωσής του οπουδήποτε αλλού εκτός του Αναστημένου Ιησού και διαψεύδεται και απογοητεύεται[...]"*, τονίζει ο Σεβασμιώτατος και προσθέτει ότι *"ο θρίαμβος της Αναστάσεως Εκείνου αποτελεί νίκη και θρίαμβο κάθε ανθρώπου".*

*"Στις ημέρες μας, που το κακό φαίνεται να υποκαθιστά τεχνηέντως ό,τι καλό, αποτελεί ανυπόφορη πρόκληση η μαρτυρία της Αναστάσεως του Χριστού. Ο **Νικητής του θανάτου** δέχεται την πίστη των αγνών και απλών ανθρώπων που στηρίζεται στην αποκάλυψη που προήλθε εξ Αυτού. Αγαπά την **πίστη** , όχι αυτή που διατυμπανίζεται κατόπιν συζητήσεων και γνωμοδοτήσεων, αλλά την **πίστη που αποδεικνύεται με έργα. Την ζώσα πίστη**, που προέρχεται από «αγαπώσαν καρδίαν». Δεν θέλει ο Ιησούς πίστη που επιβάλλεται με την βία ή τον εντυπωσιασμό. Θέλει την **πίστη της ελευθερίας** που μας χάρισε με την Ανάστασή*

Του”, αναφέρει μεταξύ άλλων στην εγκύκλιό του.

Παρακάτω ολόκληρη η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Κορίνθου:

Προς
τον Ιερόν Κλήρον, τις Μοναστικές Αδελφότητες και τον Ευσεβή Λαόν της Ιεράς
και Αποστολικής Μητροπόλεώς μας.

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, Χριστιανοί μου περιπόθητοι και ευλογημένοι,

την Μεγαλοβδομάδα παρακολουθήσαμε ευλαβικά την πορεία του Αρχηγού της Πίστεώς μας, από το στάδιο της δοκιμασίας και του πόνου, στην «θεία κατάπαυσι», στον «θείο σαββατισμό», στην σιγή του Μεγάλου Σαββάτου!

Σιωπηλά, εκστατικά, ξαγρυπνήσαμε μαζί Του στον κήπο της Γεθσημανή, νοιώσαμε την αγωνία Του σαν αγωνία δική μας. Ακολουθήσαμε τον Σταυροφόρο Χριστό στον ανηφορικό δρόμο του Μαρτυρίου. Σκύψαμε ευλαβικά μπροστά στον Σταυρό Του και τα Πάθη Του και με δάκρυα στα μάτια ασπασθήκαμε το Τίμιο Ξύλο. Με τα μύρα της αγάπης μας ράναμε τον Ζωοδόχο Τάφο Του. Και μετά όλοι οι Χριστιανοί μέσα στην αναμονή και την σιωπή του Μεγάλου Σαββάτου... Π α ρ α σ κ ε υ ή, προετοιμασία! Κάτι μεγάλο ετελείωσε και κάτι νέο, πολύ μεγαλύτερο ανατέλλει την Μεγάλη Κυριακή του Πάσχα!

«Ζητάτε τον Ιησούν τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον; Αναστήθηκε. Δεν είναι εδώ» νικηφόρα, θριαμβευτικά αντήχησε τότε από το στόμα του Αγγέλου στην πολυστένακτη γη μας. Και από τότε αντηχεί και θα αντηχεί στους αιώνες η μοναδική αλήθεια ότι ο Χριστός αναστήθηκε «αυτεξουσίως» απ’ τον θάνατο και έγινε ζωηφόρος. Από τη γη μας «διεβίβασεν» στον ουρανό! Αυτό είναι το Πάσχα Κυρίου. Πάσχα άμωμο. Πάσχα πανσεβάσμιο. Πάσχα των Πιστών.

Η πορεία του ανθρώπου μέσα στο πέρασμα των αιώνων σημαδεύτηκε από την μεγάλη λαχτάρα και τον αγώνα να ξαναβρεί την χαρά και την ευτυχία, την αλήθεια και την ζωή, την λύτρωσι και την ειρήνη, να ανοίξουν γι’ αυτόν και πάλι οι πύλες του Παραδείσου. Και μέσα σ’ αυτή την έμπονη αναζήτησί του περπάτησε δρόμους πολλούς, όχι ευθείς πάντα αλλά «σκολιούς και διεστραμμένους». Πάλεψε, δημιούργησε «πολιτισμούς», επενόησε φιλοσοφίες, κατασκεύασε κοινωνικά συστήματα, μα πάντοτε ένοιωθε να γλιστράει μέσα από τα χέρια του, σαν το νερό, η ζωή εκείνη που τόσο ποθούσε και εναγώνια αναζητούσε.

Να όμως που η Ζωή ανέτειλε εκ του Τάφου, κι αυτή την ζωή που επιθυμούσε έγινε παρούσα, ολόλαμπρη, ολοζώντανη και καλεί τον άνθρωπο να την αγκαλιάσει, να την γευθεί, να ξεδιψάσει και να μεθύσει «νηφάλιο μέθη» με το καινούργιο αυτό

κρασί της αθανασίας και της λυτρώσεώς του. «Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν» μας καλεί η Εκκλησία μας! Και ακριβώς αυτή την καινούργια ζωή ψηλαφεί ο αναστημένος Λαός του Θεού. Ζη, πανηγυρίζει και ψάλλει το «καινόν Πάσχα», αυτή την μετάβασί του από τον θάνατο στην ζωή, στην οποία «Χριστός ημάς διεβίβασεν» με την ζωηφόρο Αγία Του Ανάστασι.

Πώς όμως έφθασε μέσα στους αιώνες που πέρασαν μέχρι τις ημέρες μας αλλά και «έως της συντελείας των αιώνων» θα τρέχει αυτή η πειστική βεβαιότητα των Χριστιανών που συγκεφαλαιώνεται ως ζωντανή ομολογία μέσα σε τέσσερεις λέξεις˙ «Χριστός Ανέστη» – «Αληθώς Ανέστη»; Έφθασε με την δύναμι του Παναγίου Πνεύματος που πήραν οι Άγιοι Απόστολοι από την συνταρακτική εμπειρία που έζησαν σαράντα ημέρες συναναστρεφόμενοι με τον Αναστάντα Κύριο «οις και παρέστησεν εαυτόν ζώντα μετά το παθείν αυτόν εν πολλοίς τεκμηρίοις, δι᾽ ημερών τεσσαράκοντα οπτανόμενος αυτοίς» (Πραξ. α’, 3). **Ασυμβίβαστοι, αμετακίνητοι, ανυποχώρητοι οι Μαθητές έδωσαν ζωντανή την μαρτυρία, γιατί, όπως διακήρυξαν στο Συνέδριο της Ιερουσαλήμ˙ «ου δυνάμεθα γαρ ημείς α είδομεν και ηκούσαμεν μη λαλείν» (Πραξ. δ’, 20).**

Στις ημέρες μας, που το κακό φαίνεται να υποκαθιστά τεχνηέντως ό,τι καλό, αποτελεί ανυπόφορη πρόκλησι η μαρτυρία της Αναστάσεως του Χριστού. Ο Νικητής του θανάτου δέχεται την πίστι των αγνών και απλών ανθρώπων που στηρίζεται στην αποκάλυψι που προήλθεν εξ Αυτού. Αγαπά την πίστι, όχι αυτή που διατυμπανίζεται κατόπιν συζητήσεων και γνωμοδοτήσεων, αλλά την πίστι που αποδεικνύεται με έργα. Την ζώσα πίστι, που προέρχεται από «αγαπώσαν καρδίαν». Δεν θέλει ο Ιησούς πίστι που επιβάλλεται με την βία ή τον εντυπωσιασμό. Θέλει την πίστι της ελευθερίας που μας χάρισε με την Ανάστασί Του. Θα εγείρονται οι πόλεμοι κατ’ Αυτού. Θα κοχλάζουν οι ποταμοί των διωγμών.

Θα συγκροτούνται τα συνέδρια. Θα ορθώνονται απειλητικά τα πάθη. Ο Λαός όμως του Θεού θα πορεύεται ανά τους αιώνες προσφέροντας την μοναδική αλήθεια, που παρέλαβε εκ στομάτων Αγγέλων, Μυροφόρων, Αποστόλων, στον «εκάστοτε» σύγχρονο κόσμο˙ «ότι Χριστός ανέστη και Άδης εσκυλεύθη», ο Άδης κατανικήθηκε και λαφυραγωγήθηκε αφ’ ενός και αφ’ ετέρου την Αγιογραφική αλήθεια˙ «ουδέ γαρ όνομά εστιν έτερον υπό τον ουρανόν το δεδομένον εν ανθρώποις εν ω δει σωθήναι ημάς» (Πραξ. δ’, 12).

Και εδώ ακριβώς βρίσκεται **η τραγικότητα του «άρρωστου» ανθρώπου** που στηρίζει τις ελπίδες της λυτρώσεώς του οπουδήποτε αλλού εκτός του Αναστημένου Ιησού και διαψεύδεται και απογοητεύεται και συνεχίζει να ζη με πόνο και αγωνία. Όμως, «ηγέρθη ο Κύριος όντως» (Λουκ. κδ’, 34) και ο θρίαμβος της Αναστάσεως Εκείνου αποτελεί νίκη και θρίαμβο κάθε ανθρώπου. Έτσι, όσοι κάποτε

ήμασταν παιδιά του Θεού και απομακρυνθήκαμε από το κοπάδι Του, όσοι απομείναμε γυμνοί από κάθε αρετή και έρημοι στους δρόμους της ζωής, όσοι έχουμε υποτονική πίστι κι αυτοί που δεν άκουσαν ποτέ, πως **ο Ιησούς είναι «το φως το αληθινόν, ο φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον»** (Ιω. α’, 9), ας έλθουμε στον Λυτρωτή, **ας έλθουμε στον Σταυρωμένο θριαμβευτή, ας έλθουμε στον Φωτοδότη νικητή.** Ο Κύριος μας περιμένει αλλά και οι καιροί το απαιτούν.

Καινούργιος κόσμος πλάσθηκε. Απαρχή της καινής κτίσεως η Ανάστασις του Χριστού. «Καθένας που είναι ενωμένος με τον Χριστό, είναι νέο δημιούργημα. Η αρχαία κατάστασις, την οποία είχε δημιουργήσει ο νόμος και η αμαρτία, επέρασαν. Ιδού έχουν γίνει όλα νέα» (Β’ Κορ. ε’, 17), γράφει ο Απόστολός μας στους προγόνους μας. Ας περπατήσωμε «εν καινότητι ζωής» (Ρωμ. στ’, 4) αδελφοί. «Καινή κτίσις», «Καινοί ουρανοί...». Αυτώ δε τω εκ νεκρών Αναστάντι μόνω Θεώ αίνος και δόξα εις τους απεράντους αιώνας. Αμήν!

Χαρμόσυνος, γλυκόηχος, θα αντηχήσει ευθύς αμέσως ο «καλός ο λόγος»˙ Χριστός Ανέστη! Και μυριόστομη περιμένω από εσάς την διαβεβαίωσι με έμπρακτη όμως την μαρτυρία της Αναστάσεως στην ζωή σας˙ Αληθώς Ανέστη!
Χρόνια πολλά και παρά του Αναστάντος Χριστού ευλογημένα!

Διάπυρος προς τον λυτρούμενον ημάς εκ του θανάτου Κύριον ευχέτης Σας
και πάντοτε με Πατρική αγάπη, στοργή και ευλογίες αναστάσιμες

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΣΑΣ
† Ο Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ